

КИРИЛ ВЛАХОВ
СТРАДАНИЕТО НЯМА ИМЕ

chitanka.info

*Страданието няма име.
И болката е без лице.
Ден след ден разкъсват ме неумолимо
десетки кървави ръце
впити в моето сърце.*

*Нося в себе си
стотици белези
от обиди и от рани,
в сърцето ми набрани.
И ще ги нося до смъртта ми...*

*Молах за разбиране.
И исках само да обичам.
Но виждах вредом погледи изстиващи
и устни чувах да изричат,
че бил съм аз различен.*

*Знам че трябва да се боря,
но, кажи, какво да сторя?
И развличах,
и обичах,
а след някои — и тичах.
И молих,
и говорих,
и сърцето си разтворих.
Душата си раздавах с пълни шепи,
а посрещаха ме погледи свирепи...*

Просто писна ми от всичко!

*Искам днеска да узная
толкоз много ли желая —
толкова ли алчност има
във мечтите ми любими,*

*че не мога от живота
малко нежност да получа
и за някой да отключа
на сърцето ми кивота.
Но мълчи Съдбата,
мълчите всички вие —
и чудя се къде душата
по-дълбоко да си скрия...
Страданието няма име.
Помръква моето лице...
А от вътре тъй боли ме! Тъй боли ме,
защото още искам да обичам...
Но, простете ми, забравих, че за вас е безразлично.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.